

Svar (17/7 97)

Sundhedsministeren (Birte Weiss):

Til brug for besvarelsen har jeg modtaget nedenstående udtalelse fra Lægemiddelstyrelsen, hvortil jeg kan henholde mig:

»Forbruget af metadon har gennem de seneste år været nogenlunde konstant med enkelte udsving. I 1994 blev der distribueret 3,7 mio. døgndoser, i 1995 4,1 mio., i 1996 3,8 mio. og fra januar til maj 1997 1,5 mio. døgndoser metadon på de private apoteker. Tallene er opgjort på baggrund af Lægemiddelstyrelsens Lægemedelstatistikregister. Data for distributionen fra og på sygehuse er på nuværende tidspunkt kun opgjort for 1996, hvor forbruget udgjorde omkring 0,3 mio. døgndoser. En døgndosis svarer til 25 mg metadon og er en international enhed, der er fastsat af WHO. Opgjort i kroner udgjorde omsætningen på de private apoteker i 1994 49,1 mio. kr., i 1995 48,4 mio. kr., i 1996 43,9 mio. kr. og fra januar til maj 1997 16,5 mio. kr.«

Efter Socialministeriets opfattelse må det imidlertid følge af de generelle regler i § 6 i lov om offentlighed i forvaltningen, at der er notatpligt med hensyn til visse oplysninger om barnets forhold under opholdet på en døgninstitution.

Spørgsmålet om notatpligtens omfang er nærmere uddybet i Justitsministeriets vejledning fra 1986 om lov om offentlighed i forvaltningen (punkt 21) og i Justitsministeriets vejledning fra 1986 om forvaltningsloven (punkt 58-61).

I punkt 59 i Justitsministeriets vejledning om forvaltningsloven er det bl.a. anført, »at notatpligtens udstrækning ikke i første række er afhængig af, om en oplysning efter sit indhold må karakteriseres som faktisk eller ej, men beror i højere grad på, hvilken funktion oplysningen har i myndighedens sagsbehandling. Afgørende for, om en oplysning skal noteres ned, er, om oplysningen er af en sådan karakter, at den bidrager til at supplere sagens bevismæssige grundlag eller i øvrigt tilvejebringes for at skabe klarhed med hensyn til sagens faktiske omstændigheder.«

Af punkt 61 i samme vejledning fremgår det, »at det ikke er en nødvendig konsekvens af notatpligten, at oplysningerne straks ved modtagelsen nedskrives i et særligt dokument. Der vil som hidtil kunne gøres notat om oplysningerne i den pågældende myndigheds interne arbejdsmateriale, fx referatark eller lignende, herunder elektronisk notering i dataanlæg. I sådanne tilfælde må det blot, hvis der senere fremsættes en begæring om aktindsigt, gives aktindsigt i referatarket eller udfærdiges en ekstrakt, som gengiver oplysningerne vedrørende de af sagens faktiske omstændigheder, der er af væsentlig betydning for sagens afgørelse, og som er modtaget på denne måde.«

Med henvisning til ovenstående er det Socialministeriets opfattelse, at der ikke efter lovgivningen er en pligt til at føre en dagbog vedrørende det enkelte anbragte barn på en døgninstitution, og at det må bero på en konkret vurdering af oplysningernes betydning for sagen om barnets anbringelse, hvilke oplysninger der eventuelt skal nedskrives ifølge lovgivningen.

Spm. nr. S 2795

Til socialministeren (17/7 97) af:

Tove Fergo (V):

»Vil ministeren i forlængelse af besvarelsen af spørgsmål nr. S 2718 oplyse, om døgninstitutioner har pligt til at føre dagbogsnotater vedrørende det enkelte anbragte barn på institutionen?«

Begrundelse

Her drejer det sig om dagbogsnotater forstået som det pædagogiske personales løbende iagttagelser vedrørende et barn, dets adfærd, udsagn, reaktioner og lignende.

Svar (25/7 97)

Socialministeren (Karen Jespersen):

Det kan indledningsvis oplyses, at Socialministeriet ikke har fastsat regler om, på hvilken nærmere måde døgninstitutioner skal behandle de iagttagelser, som det pædagogiske personale gør sig vedrørende et anbragt barn.